Omplir les aules de valents va millorar la convivència de la meua escola

written by Patricia González | 10 de November de 2025

És freqüent escoltar i llegir en mitjans de comunicació els problemes de convivència que existixen en alguns centres educatius. Afortunadament, no en tots els centres el clima és així.

Treballe en una escola **comunitat d'aprenentatge** que porta 11 cursos implementant **actuacions educatives d'èxit** (AEE); entre elles, el **model dialògic de prevenció i resolució de conflictes** (MDPRC) i el **club de valentes i valents violència zero**. L'aplicació de les evidències científiques ha facilitat, amb el pas del temps, una millora progressiva de la convivència. De fet, la immensa majoria dels i les docents que arriben nous manifesten que esta és millor que en altres col·legis on han treballat.

Per a poder il·lustrar esta afirmació, he demanat a algunes mestres (que ja no tenen relació professional amb la nostra escola) que intentaren expressar alguna impressió sobre la convivència de la nostra escola.

> *«No van ser molts els dies que vaig necessitar per a meravellar-me amb el clima de convivència que es vivia a les aules del centre. Com a mestra, em vaig sorprendre en*

vore de quina forma havia impactat positivament el club de valents. Vaig poder apreciar en el dia a dia d'un curs escolar la forma en què la comunitat i l'alumnat es relacionaven i vinculaven, des de l'amor, el respecte i el diàleg total.»

Estes mestres van ser capaces d'identificar la causa del clima positiu que es respira.

«Gràcies al club de valents vaig poder viure en primera persona com els xiquets i xiquetes utilitzaven el diàleg com a ferramenta de comunicació. S'adonaven que la seua veu importava i que mereixia ser escoltada de la mateixa manera que la de la resta de companys i companyes. És un espai de creixement que ajudava l'alumnat a posar-se en el lloc de l'altre, a gestionar els conflictes amb empatia i a construir relacions més sanes i respectuoses. Saber que formen part d'un grup que vetla pel benestar de tots els companys els dona seguretat i autoestima. En este sentit, és una manera de sembrar llavors de convivència que, sens dubte, donaran fruit en el futur.»

Una altra mestra, ja jubilada, valora l'evolució de la convivència del col·legi, prenent com a referència el moment en què es va decidir que a la nostra escola ens basaríem en les **evidències científiques per a aconseguir espais segurs** per als xiquets i les xiquetes:

«No diré que van desaparéixer els conflictes, però en done fe, perquè ho he viscut jo en la meua classe i en el meu centre, que els conflictes greus van disminuir, que els xiquets venien contents i feliços a classe i aprenien ajudant-se i respectant les diferències dels uns i els altres, i que els adults, famílies, pares i mares que entraven a col·laborar en classe es quedaven bocabadats

> ***de veure com es parlaven i resolien els problemes, fins i tot en l'etapa d'infantil, que era on jo estava treballant en estos últims anys de la meua vida professional.»***

El treball en una escola és intens. Realitzar-ho veient com l'alumnat es respecta, es fa respectar i soluciona els conflictes de manera pacífica, igualitària i considerada fa que valga la pena l'esforç. L'aplicació del MDPRC ens ajuda a construir un futur millor per a la infància de hui, que sabrà com resoldre els conflictes sense violència en el futur. Ells i elles possibilitaran que el canvi que els i les docents hem pogut observar a la nostra escola es transferisca a una societat millor, que serà possible si l'omplim de persones que no miren cap a un altre costat quan són testimonis de violència.

Imatge: Freepik